

Det foreliggende Forslag tager herefter Sigte paa en Kontrol med Udlændinges Adgang til at erhverve Rettigheder over faste Ejendomme her i Landet. Tanken er ikke at forhindre saadan Erhvervelse, der ofte vil være til Gavn for Landet, men det kan paa den anden Side ikke nægtes, at der i en Række Enkelttilfælde vil være saa store Betæneligheder ved de paagældende Retshandler, at man — saadan som det ogsaa var Grundlovens Tanke — vil have megen Hjælp af en Statskontrol.

Lovens Administration foreslaas henlagt til et Nævn, der rummer Repræsentanter for de interesserede Ministerier og for Folketinget, og som faar vidtgaende Bemyndigelser paa det her omhandlede Omraade. Nævnet skal saaledes træffe den endelige Afgørelse i de Sager, der forelægges det, ligesom det skal fastlægge Reglerne for Tinglysningssdommernes og andre offentlige Myndigheders Virksomhed i denne Forbindelse, og det kan bestemmes, at Loven skal kunne finde Anvendelse paa allerede bestaaende Rettigheder.

I Overensstemmelse med den i Cirku-lære Nr. 203 af 7. September 1944 anviste Praksis henlægges den egentlige Kontrol med Lovens Overholdelse til Tinglysningssdommeren, idet der ved enhver Tinglysning for denne skal fremlægges Dokumentation for, at Rettighedserhververen omfattes af de i Loven nævnte Grupper, der ikke har særlig Tilladelse behov eller har henvendt sig til Nævnet for at opnaa saadan Tilladelse.

Forslaget omfatter alle tinglysningspligtige Rettigheder over fast Ejendom, idet man har ment, at der saavel ved Brugsrettigheder som ved Panterrettigheder kan findes Forhold af ganske samme Art som dem, der har ønskeliggjort en Kontrol med Erhvervelsen af Ejendomsret, og man ikke har anset det for udelukket, at visse Servitutter og andre begrænsede Rettigheder ligeledes kan falde ind under en lignende Betragtning. Man vil derimod gennem Fremmedlovgivningen være i Stand til at føre den fornødne Kontrol med de kortvarige Brugsrettigheder, der ikke er tinglysningspligtige.

I Tilslutning til Forslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

ad § 1.

I første Stykke opregnes de Personer og Institutioner, som uden Tilladelse kan erhverve tinglysningspligtige Rettigheder over fast Ejendom — alle andre skal altsaa have Tilladelse fra Nævnet.

Om de enkelte Grupper skal fremhæves: Under c. tænkes paa f. Eks. Menighedsraad o. lign.

For de under e—g nævnte Institutioners Vedkommende gælder det, at Faren for udenlandsk Kapitalindflydelse er meget ringe eller overhovedet ikke findes, hvorfor Betingelserne for at disse frit skal kunne erhverve Rettigheder over fast Ejendom her i Landet skønnes at kunne indskrænkes til de nævnte.

Naar der ikke under e. er rejst Krav om, at Bestyrelsen skal være hjemmehørende her i Landet, maa Begrundelsen søges i Ønskeligheden af, at Stiftelser og Legater, der bestyres af Udenlandsdanske, frit kan erhverve Rettigheder over fast Ejendom her i Landet.

Under g. tænkes paa Sparekasser, Danmarks Nationalbank, Københavns Havn o. lign.

Bestemmelserne under h. og i. tilsigter at udelukke udenlandske eller udenlandsk dominerede Selskaber fra den frie Adgang til at erhverve Rettigheder over fast Ejendom. Den udenlandske Del af Kapitalen maa — i Overensstemmelse med norsk og svensk Lovgivning — højst være en $\frac{1}{5}$. For at hindre et Straamandssystem er der i Stk. 3 optaget en Bestemmelse om, at enhver Kreditor, der ikke er Varekreditor el. lign., skal betragtes som Deltager i Virksomheden.

Medens det i øvrigt maa kunne hen-skydes til Domstolene at afgøre, om de i § 1 anførte Betingelser er til Stede, findes det at være ubetænkeligt at lade Nævnet træffe endelig Afgørelse af, om de anførte Betingelser er til Stede, for saa vidt angaar Spørgsmaalet om de juridiske Personers Vedtægter og Kapitalforhold.

ad § 2.

For at undgaa den udstrakte Brug af Høring, som utvivlsomt vilde blive Resultatet, hvis denne Lovs Administration blev henlagt under eet Ministerium, foreslaas oprettet et Nævn, hvori saavel de interesserede Ministerier som de største politiske Partier kan repræsenteres. Det anses for ønskeligt, at dette Sagomraade henlægges under Statsministeriet.

ad § 3.

Det vil for at lette Administrationen af Tilladelserne være ønskeligt, om der aabnes Adgang til at give tidsbegrænsede eller betingede Tilladelser. Betingelserne kan f. Eks. gaa ud paa en Begrænsning af den frie Raaden i en nærmere bestemt Henseende.